

BURJUVAZİNİN YENİ SİLAHI “TERÖRLE MÜCADELE”

Kamil Tekin SÜREK *

Başbakan Tayyip Erdoğan, 2005 yazında, “aydınlar heyeti” ile yaptığı görüşmede ve daha sonra Diyarbakır’da yaptığı konuşmada, Kürt sorununun var olduğunu ve bu sorunun demokrasi içinde çözüleceğini söyledi. Başbakan’ın sözleri pek çok insanda umut yarattı. AKP ve Erdoğan’ın sözlerini yerine getirmesini, adım atmasını bekleyenler, karşılarında, iki yüz binden fazla askerle başlatılan bir operasyon ve Terörle Mücadele Yasası Değişiklik Taslağı’nı buldular. Başbakan Erdoğan da, kendinden önceki başbakanlar gibi, Kürt sorunu ve demokrasinin sözünü etmiş, ama askeri operasyonları ve özgürlüklerin daha da kısıtlanmasını tercih etmişti. Demirel ve Çiller gibi, Mesut Yılmaz gibi, Erdoğan da, devletin klasik pozisyonunu almıştı.

Askerler, emniyet yetkilileri ve Adalet Bakanlığı bürokratları, burjuva politikacıları, hak ve özgürlüklerin genişletilmesi istek ve çabalarına sürekli ve ısrarlı bir biçimde karşı çıktılar. Düşünce ve örgütlenme özgürlüğü, adil yargılanma, sanık ve savunma hakları, onları hep rahatsız etti.

Baskıcı yasalarda en küçük bir değişiklik karşısında, “Terörle mücadelede yetkilerimiz elimizden alınıyor. Sürekli şehit vermeye başladık” gibi yakınmalar ve “Terörist sadece dağdaki silah kullanan adam değildir”, “Bir kişinin terörist sayılması için bomba koymasına gerek yoktur. Terörü desteklemek, teröristleri alkışlamak da terörist olmak için yeterlidir”, “İngiliz terörle mücadele yasınının aynısı bizde olsun, bize yeter” vb. sözler, açıktan ya da dolaylı olarak, bu çevrelerce daha çok dile getirilmeye başlandı.

Demirel’in aktif politika yaptığı dönemlerde sık sık tekrarladığı “Polisimizin elini soğutmayın” sözü, değişik biçimlerde daha sık edilir oldu. “Suçlu olduğu bilindiği halde yakalananların kendisini sokakta bulması birkaç saati bulmuyor. Terör örgütleri ellerini kollarını sallayarak sokaklarda gösteriler yapıyorlar, terör liderlerini öven sloganlar atıyorlar ve güvenlik güçleri sadece olayları görüntülemek zorunda bırakılıyor” denilerek, asker ve polis, ellerindeki yetkilerin daraltılmasına karşı çıkıyor ve yeni yetkiler

* Avukat

istiyordu. Onlar da, en azından İngiliz polisi kadar yetkili olmak istiyordu. "Suçsuz bir elektrikçiye şüphe üzerine yere yatırıp kafasından beş kurşunla vuran İngiliz polisinin arkasında duran yasaları, medyayı ve siyasetçileri gördükçe, kendisinin karşı karşıya bırakıldığı durumu anlayamıyor"du. Örnek gösterilen, özenilen İngiliz terör yasaları ise, "terör şüphelileri"nin gözaltı süresinin üç aya kadar uzatılması, "terör eylemleri"ni teşvik eden ve öven ifadelerin yasaklanması, "radikal" bulunan kişilerin sınır dışı edilmesi gibi uygulamaları içeriyordu.

AKP hükümeti, nihayet Terörle Mücadele Yasası'nda Değişiklik Taslağı'nı TBMM'ne getirdi. Adalet Bakanı Cemil Çiçek, TV programlarında yasa tasarısını savunurken, "güvenlik mi özgürlük mü?" sorusunu sıradan cümlelerle geçitirdikten sonra, şu anlama gelen sözler söyledi: "Daha bugün bir askerimiz şehit edildi. Onun için artık ne düşünce özgürlüğü var, ne de diğer özgürlükler." Adalet Bakanı'nın ağzından, AKP hükümeti, artık söyleminde "demokrasi ve özgürlük"ün yerine, "şehitlerimizin hesabının sorulması"ni geçiriyordu. Kendilerini her durumda AKP'yi savunmakla görevli sayanlar, AKP'nin söylemini değiştirmesini bir erken seçim manevrası olarak değerlendirip satmaya çalışırken, bu söylemin somut bir ifadesi olarak TMY değişikliği, Meclis gündemine getirilmişti.

TBMM gündemine getirilen Değişiklik Taslağı ile, 12 Nisan 1991 tarihinde yürürlüğe giren 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'nın bazı maddelerine ekler ve değişiklikler yapılıyor. Mevcut TMY'de "terör" tanımı çok geniş ve hakimın takdir ve yorumuna açık yapılmıştı. Değişiklik tasarısı ile "terörist ve terör" tanımı daha da genişletiliyor. Artık, asker ve polislerin isteği yerine getiriliyor, İngiliz TMY'sinde olduğu gibi, "terör örgütü ile aynı amaç için mücadele etmek", "Terör örgütünün ya da teröristin amacını övmek", "Terör örgütünü ya da teröristi desteklemek" de terör suçu kabul ediliyor. Sadece terörün tanımı genişletilmiyor, "terör suçu" sayısı da arttırılıyor. Kasten öldürme ve yaralama suçları, cebir ve şiddet içeren suçlar ile göçmen kaçakçılığı, ölüm orucuna ya da intihar eylemine teşvik etmek, savunmak, övmek vd., tehdit, kişi hürriyetinden yoksun kılma, eğitim ve öğrenimin engellenmesi, kamu kurumu ya da kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşlarının faaliyetinin engellenmesi, siyasi hakların kullanılmasının engellenmesi, inanç düşünce ve kanaat özgürlüğünün engellenmesi, konut dokunulmazlığının ihlali, iş ve çalışma hürriyetinin ihlali, sendikal hakların kullanılmasının engellenmesi, nitelikli hırsızlık, gasp (yağma), mala zarar verme, genel güvenliğin kasten tehlikeye sokulması, radyasyon yasma, atom enerjisi ile patlamaya sebebiyet verme, tehlikeli maddelerin izinsiz olarak bulundurulması veya el değiştirmesi, çevrenin kasten kirlenmesi, zehirli madde katma, kişilerin hayatını ve sağlığını tehlikeye sokacak biçimde ilâc yapma veya satma, parada sahtecilik, kıymetli damgada sahtecilik, para ve kıymetli damgaları yapmaya yarayan araçlar yapmak, mühürde sahtecilik, resmî belgede sahtecilik, özel belgede sahtecilik, halk arasında korku ve panik yaratmak amacıyla tehdit, suç işlemeye tahrik, suçu ve suçluyu övme, ulaşım araçlarının kaçırılması veya alıkonulması, bilişim sistemine girme, sistemi engelleme, bozma, verileri yok etme veya değiştirme, banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması, görevi yaptırmamak için direnme,

hükümlü veya tutuklunun kaçması, devletin egemenlik alametlerini aşığılama, silâh sağlama, askerî komutanlıkların gaspı, halkı askerlikten soğıutma, askerleri itaatsizliğe teşvik, Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile diğıer Aletler Hakkında Kanunda tanımlanan suçlar, Orman Kanunu'ndaki suçlar, Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'ndaki suçlar, olağıanüstü hâlin ilanına neden olan olaylara ilişkin suçlar, 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'ndaki suçlar vb. **“terör amacı ile işlenmiş ise”** terör suçu sayılıyor.

Değışiklik Tasarısı'na göre, öyle suçlar “terör suçu” kapsamına dahil ediliyor ki, komikliğıni ve vehametini göstermek açısından birkaçını sıralamalı: Çocukların cinsel istismarı, kıt'a sahanlığında veya münhasır ekonomik bölgedeki sabit platformların iş-gali, fuhuş, ihaleye fesat karıştırmaya, kıymetli damgada sahtecilik, çevrenin kirletilmesi, banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması vs.. Böyle “terör suçu” olur mu? “Terör suçu” sayısı öylesine artırılıyor ki, neredeyse TCK'daki suçların hepsi “terör suçu” sayılacak. Tabii, “terör suçları”, DGM'lerin adı değıştirilerek tesis edilen “özel yetkili Ağır Ceza Mahkemeleri”nde yargıldığı için, bu Tasarı yasalışırsa, Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemeleri (DGM) sayısı artacak, bütün ceza mahkemeleri DGM'ye dönüşecek.

“Terör suçu”nun sayısını böylesine arttırmanın amacı ne olabilir?

“Terör suçu kapsamına giren suçlarda ceza yarı oranında arttırılıyor. Bu artırma cezanın üst sınırını aşabiliyor.” Ve, “Terör suçları”na Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemeleri (DGM) bakıyor. Tek neden bu. Cezaları arttırmak ve DGM'leri genel mahkeme haline getirmek.

AKP ve Adalet Bakanı, bütün yargı sistemini “DGM yargısı sistemi”ne dönüştürüyor. Sıkıyönetim'e dönüştürüyor. 12 Eylül hukuku, genel hukuk sistemi oluyor.

Adalet Bakanı Cemil Çiçek'in yapmak istediğıni Kenan Evren bile yapamadı. Cemil Çiçek ve AKP'nin “demokrasiseverliğı” işte böyle.

“Terörle Mücadele Yasası Tasarısı” da, daha önce “terörle mücadele” amacıyla yapılmış bütün yasal düzenlemelerde olduğı gibi, öncelikle basın ve düşünce özgürlüğüne kısıtlama getiriyor. Yıllar boyunca yürütölen mücadelelerle kaldırılan gazete ve dergi yazışleri müdürlerine hapis cezası uygulaması yeniden geri geliyor. Hapis cezası yerine para cezası uygulamasını kaldırılıyor. 3713 sayılı TM Kanunu'nun 6. ncı maddesinin birinci, ikinci ve üçüncü fıkralarında geçen “beş milyon liradan on milyon liraya kadar ağır para” ibaresi, “*bir yıldan üç yıla kadar hapis*” olarak değıştiriliyor. Yani, bu yasa tasarısı yasalışığında, yine, eskisi gibi, çok sayıda gazeteci cezaevlerine tıklılacak.

Para cezaları da arttırılıyor. Bir aylık tiraj çarpı birim gazete/dergi fiyatının yüzde doksanı yerine, “*Yukarıdaki fıkralarda belirtilen fiillerin basın ve yayın yoluyla işlenmesi halinde, basın ve yayın organlarının sahipleri hakkında da bin günden on bin güne kadar adli para cezasına hükmolunur. Sorumlu müdürleri hakkında, bu cezanın üst sınırı beşbin gündür.*” deniyor. Yani, bir aylık yayın gelirinin yüzde doksanı yerine, üç seneden otuz sene kadar hapis cezasının karşılığı para cezası öngörölüyor.

3713 sayılı Yasa ve 12 Eylül döneminin Basın Kanunu'na göre, hakim kararı ile bir ya-

zının "üç günden otuz güne kadar" yayınlanması durdurulabiliyordu. Ve, hiçbir zaman, hiçbir yayına otuz gün kapatma cezası verilmedi. Yeni tasarıda, "Terör örgütünün faaliyeti çerçevesinde suç işlemeye alenen teşvik, işlenmiş olan suçları ve suçlularını övme veya terör örgütünün propagandası niteliğinde olan içeriğe sahip süreli yayınlar hâkim kararı ile; gecikmesinde sakınca bulunan hallerde de Cumhuriyet savcısının emriyle tedbir olarak onbeş günden bir aya kadar durdurulabilir. Cumhuriyet savcısı, bu kararını en geç yirmidört saat içinde hâkime bildirir. Hâkim kırk sekiz saat içinde onaylamazsa, durdurma kararı hükümsüz sayılır." deniyor. Üstelik, fark edileceği üzere, kapatma kararı, sadece hakim (mahkeme) tarafından değil, savcı tarafından da verilebiliyor. 12 Eylül hukukundan bile ne kadar geri gidildiği, buradan da net olarak görülebilir.

3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası, "terör örgütü" tanımı yaparken, silahsız "terör örgütü"nden söz ediyordu. Çünkü, silahlı terör örgütü 765 sayılı TCK'nun 168. maddesinde tarif edilmişti. Yeni yasa tasarısı, "terör örgütü"nde silahlı-silahsız ayrımını kaldırıyor. Tasarıda, "1'inci maddede belirtilen amaçlara yönelik suç işlemek üzere, terör örgütü kuranlar, yönetenler ile bu örgüte üye olanlar Türk Ceza Kanununun 314 üncü maddesine göre cezalandırılır. Örgütün faaliyetini düzenleyenler de örgütün yöneticisi olarak cezalandırılır." hükmü getiriliyor. TCK 314 madde, eski TCK'nun 168. maddesine karşılık olarak getirilen madde. Sözü edilen örgüt hiç silah kullanmamış olsa da, örgütün amacına göre, yani mevcut sistemi değiştirmeyi amaçlıyorsa, "silahlı örgüt" gibi kabul ediliyor. Cezası da bu örgüte göre düzenleniyor.

3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'na göre: "Terör örgütü"nü propagandasını yapanlar ise, bir yıl hapis ve elli milyon lira para cezasına mahkum edilirken, yeni kanun tasarısında: "Terör örgütünün veya amacının propagandasını yapan kişi, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bu suçun basın ve yayın yolu ile işlenmesi halinde, verilecek ceza yarı oranında artırılır. Ayrıca, basın veya yayın organlarının sahipleri hakkında da bin günden on bin güne kadar adli para cezasına hükmolunur. Sorumlu müdürleri hakkında, bu cezanın üst sınırı beşbin gündür" denilerek ceza miktarı ve kapsamı artırılıyor. Ayrıca, propagandadan başka fiiller de cezalandırılma kapsamına dahil ediliyor: "a) Örgütün üyesi veya destekçisi olduğunu belli edecek şekilde, örgüte ait amblem ve işaretlerin taşınması veya bu işaret ve amblemlerin üzerinde bulunduğu üniformayı andırır giysiler giyilmesi veya toplantı ve gösteri yürüyüşlerinde, kimliklerin gizlenmesi amacıyla yüzün, tamamen veya kısmen kapatılması, b) Örgütün amacına yönelik afiş, pankart, döviz, resim, levha, araç ve gereçlerin taşınması veya bu nitelikte slogan atılması veya ses cihazları ile yayınlanması, c) Örgüte üye kazandırmaya yönelik faaliyetlerde bulunulması..." ve bu fiillerin, "dernek, vakıf, siyâsî parti, işçi ve meslek kuruluşlarına veya bunların yan kuruluşlarına ait bina, lokal, büro veya eklentilerinde veya öğretim kurumlarında veya öğrenci yurtlarında veya bunların eklentilerinde işlenmesi halinde... cezanın iki katı hükmolunur." denilerek suç kapsamı genişletiliyor ve ceza miktarı artırılıyor.

3713 sayılı Kanun'un 8. maddesi çok bilinen bir madde. "Bölücülük propagandası" yapma suçu. Bu madde, bir süre çok yoğun olarak uygulandı. Hapishaneler gazeteci,

yazar, aydınlarla doldu. Daha sonra, hapis cezası para cezasına çevrildi. En nihayetinde de, 8. madde tümüyle kaldırıldı. Gerçi, 8. maddenin yerine hemen TCK 312. madde uygulanmaya başlatılıp, cezaevlerinin boş kalması önlendi. Ama, 8. maddenin kaldırılması, demokrasi mücadelesi açısından önemli bir kazanımdı. Şimdi, eski 8. madde, yeniden ve adeta nispet yaparcasına, aynı isimle, yine 8. madde olarak, Terörle Mücadele Yasası'na konuyor.

“Terörün finansmanı” başlığı ile getirilen 8. maddede: “Her kim tümüyle veya kısmen terör suçlarının işlenmesinde kullanılacağını bilerek ve isteyerek doğrudan veya dolaylı olarak fon sağlar veya toplarsa, hakkında bir yıldan beş yıla kadar hapis ve yüzelli günden bin beş yüz güne kadar adli para cezasına hükümlenir. Fon, kullanılmamış olsa dahi fail aynı şekilde cezalandırılır.

Bu maddenin birinci fıkrasında geçen fon; para veya değeri para ile temsil edilebilen her türlü mal, hak, alacak, gelir ve menfaat ile bunların birbirine dönüştürülmesinden hasıl olan menfaat ve değeri ifade eder.”

Getirilen düzenlemede maksat anlaşılımıştır sanırım. 3713 sayılı kanun ile getirilen sınırlamalar, yazarların ve yazı işleri müdürlerinin cezaevlerine girmesi, yurt dışına çıkmak zorunda kalması ile çözülyordu. Şimdi, her şeye rağmen, yayıncılık sona erdirilmek isteniyor. Artık, yazı işleri müdürü ve yazar ile uğraşılmayıp, doğrudan gazete veya dergiyi yayınlayan şirket ile uğraşılıyor ve şirketin kapatılması ve mal varlığına el konulması düzenleniyor..

Türkiye'de ceza yargılaması, işkenceli sorgu sistemine dayanır. İşkence ile sanığın itirafı ve ifadesi alınmazsa, çoğu zaman dosyaya başka bir delil konamaz. Bu nedenle, sanığın sorgusunda bir avukatın bulunması, gözaltı süresinin kısıtlanması, yasak sorgu yöntemlerinin hükme esas alınmaması vb. uygulamalar, başta polis ve savcılar olmak üzere, yargı sistemini çok rahatsız etmiştir.

Polis, işkenceyi kısıtlayan her yeni düzenleme yürürlüğe girdiğinde, yüksek sesle itirazının yanı sıra, gerekli tedbirleri de almıştır: Polis sorgusuna avukatın çağrılmaması için icat edilen bahaneler, “para ile avukat tutup”, yani işkenceyi hoş gören avukat bulup pişmanlık içeren ifadeler alma, sanığın baskı ve işkence ile ifadesini aldıktan sonra avukatı çağırma ve sanığı ifadesini değiştirmemesi için tehdit etme, işini yapan avukatları “terör örgütünün avukatı” ilan etme, avukatlara gözdağı ve baskı vs. vs.

Yeni tasarı ile polis, “sıkıntılarından kurtarılıyor”! Gözaltına alınanın sadece bir yakınına (muhtemelen bulunamayan, ulaşılamayan) yakınına haber veriliyor. Böylece, şüphelinin yakınları ve avukatlarının müdahil olmasını önleyerek, polisin işini (yasak sorgu yöntemlerini uygulamasını) kolaylaştırıyor. Sadece, bir avukatın hukuki yardımda bulunmasına izin veriliyor. O avukata ulaşılamazsa, avukatın başka işi olursa, ya da gece saat ikide aranırsa, şüpheli avukat yardımından mahrum kalabilir. Ama, şeriatın kestiği parmak acımaz. Üstelik, savcının istemi ile hakim, avukat yardımından şüphelinin yararlanmasını 24 saat erteleyebiliyor. İşkence ve baskı için 24 saat de az süre sayılmaz.

Yeni düzenlemede, yine 12 Eylül'deki gibi, soruşturmayı yürüten polislerin ismi giz-

leniyor. Polisler, tutanaklara sadece sicil numaralarını yazmakla yetinmiyorlar. Demek ki, gizlenmelerini gerektirecek durumlar olacak.

Şüphelinin müdafii (müdafiler diyemiyoruz, çünkü bir avukatla sınırlanıyor), soruşturma dosyasını savcının önerisi ve hakim kararına ile incelemek ve belge almaktan men edilebiliyor. Yukarıdan aşağıya görüldüğü gibi, şüphelinin avukat yardımıyla yararlanması adım adım ortadan kaldırılıyor.

Bu kadarla da yetinilmiyor. Eğer, şüphelinin avukatının, terör örgütü ile haberleşme konusunda yardımcı olduğundan şüpheleniliyorsa (ki, polisler her ağızlarını açtıklarında avukatların da terör örgütü mensubu olduğunu söylüyorlar), şüpheli ile avukatının görüşmesini dinlemek üzere bir görevli tayin ediliyor, şüphelinin ve avukatının birbirlerine verdikleri belgeler inceleniyor vs. Şüphelenmenin bir kriteri olmadığına göre, peki polislerle işbirliği yapmayan bütün avukatlardan şüphelenilebilir!

12 Eylül günlerinde bir fıkra dilden dile dolaşırdı: Bir sanık işkencededir. Filistin askısına alınmış, sorgulanmaktadır. Sanık "Avukatımı istiyorum" diye bağırır. Ertesi gün, sanığın yanında, Filistin askısında biri daha vardır. Sanığın avukatı. Sanığın isteği yerine getirilmiştir.

Tıpkı böyle. Yeni Terörle Mücadele Kanunu, şüphelinin avukatını, şüphelinin yanına getiriyor. Terör örgütü üyesi olarak.

Tabii, tahmin edilebileceği üzere, yeni Terörle Mücadele Yasa Tasarısı işkenceciyi de koruyor. İşkence vb. nedenlerle yargılanmak zorunda kalan polis, istihbaratçı (önceki yasal düzenlemelerde istihbaratçı yoktu) için üç avukatın parasını devlet ödüyor. 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'nda da böyle bir düzenleme vardı. İşkencecinin avukatının parasını neden devlet ödüyor itirazları üzerine, avukat ve avukat parası düzenlemesi kaldırılmıştı. Demek ki, işkenceciler mağdur olmuş! Hem, devlet için işkence yap, hem yargılan, hem de avukat parası ver. İşkencecilere hak verilmiş demek ki!

Yine, işkencecileri ve suç işleyen asker ve polisleri, "terörle mücadelede görev yapanları" korumak üzere, bu kişilerin tutuksuz yargılanabileceği düzenlenmiş yeni yasa tasarısında. Bu yasa yasalaştığı gün, Şemdinli Olayı sanıkları tahliye edilecek. "İyi çocuklar için" de böyle düzenlemeler yapılmalı herhalde!

Tasarı ile 12 Mart Cuntası'ndan bu yana tartışılan "muhabirlik" işi (!) de bir çözüme kavuşuyor. Türkiye tarihinde ilk kez muhabirlere para ödülü veriliyor. Hoş geldin muhabir vatandaşı!

Muhabirlik tabii ki, tanık koruma programsız olmaz. Ama, yeni yasa tasarısına göre, tanık koruma programına alınanlar, muhabir ve tanıklar değil. Polisler, istihbaratçılar, askerler, hakimler, savcılar, cezaevi müdürleri vd. Bu yasa engellenemezse, Türkiye, dünyada yüzünü estetik ameliyatla değiştirecek ilk hakim ve savcılara tanık olacak önümüzdeki günlerde.

Ve, son olarak, Anayasa mahkemesi tarafından iptal edilmiş bir hüküm yeniden yasalaştırılmak isteniyor Terörle Mücadele Yasa Tasarısı'nda : "*Terör örgütlerine karşı icra edilecek operasyonlarda 'teslim ol' emrine itaat edilmeyerek silah kullanmaya teşebbüs*

edilmesi halinde, kolluk görevlileri, tehlikeyi etkisiz kılabilecek ölçü ve orantıda, durak-samadan hedefe karşı silah kullanmaya yetkilidirler" hükmü ile, genel silah kullanma yetkisi aşarak, yeni bir tanım getiriliyor. "Teslim ol" emrine itaat etmeyi vurmak mübahdır! Canlı yakalamaya çalışmak yok, beklemek yok, ikna etmeye çalışmak yok, başka yollarla (bayıltıcı gaz, zaman içinde yorma vs.) teslim almaya çalışmak yok. Polis, "teröristi" vuracak, "teslim ol dedim" olmadı diyecek. "Teslim ol" demediyse de, bunu kim söyleyecek?

"EN DEMOKRATİK" BİLİLEN ÜLKELERDE DE..

AKP'nin Terörle Mücadele Yasası adı altında özgürlükleri kısıtlama ve toplumun bir kısmını, muhalifleri "terörist" ilan etme programını, emperyalist burjuvazi çeşitli ülkelerde uygulamaya çalışıyor. ABD, İngiltere başta olmak üzere, emperyalist ülkeler birer birer "Terör Yasaları" hazırlıyor. Pek çok emperyalist devlet için, "Terör Yasaları"nda olmasa da, göçmenler, Asya ve Afrikalılar, Müslümanlar, solcular, sendikacılar, komünistler "potansiyel terörist"tir. Bu türden olanlar, hiçbir yasa hükmüne dayanılmadan, Guantanamo gibi işkence evlerinde senelerce tutuluyorlar, CIA işkence uçaklarında ve üslerinde sorgulanıyor, sınırdışı ediliyorlar, vize bile alamıyorlar.

SSCB'nin ve Doğu Avrupa devletlerinin varlığı koşullarında emperyalist burjuvazinin ilan ettiği düşman, kapitalist sistemin düşmanı komünizm idi. Ve komünizme, "totaliter rejime" karşı, emperyalist burjuvazinin silahı, "insan hakları", "demokrasi" ve "özgürlük" idi. Elbette, burjuvazi, bu saydığımız kavramların içine boşaltıyor, onları tahrif ediyor ve burjuva sistemde olan ile tarif ediyordu. Son on beş yılda, özellikle 11 Eylül olayından sonra ise, düşman, "terörizm", "haydut devletler", "terörizmi besleyen ve destekleyen devletler" olarak ilan edilip değiştirildi.

"Terörle mücadele" gerekçesi ile emperyalist burjuvazi, bir taraftan işçi sınıfını zapturapt altında tutacak yeni yasal saldırılar düzenlerken, diğer taraftan dünyanın her tarafına, "terörü önlemek", "önleyici savaş" vb. adlar altında ordularını göndermeye başladı.

6 Ekim 2001 tarihinde Taliban ve El Kaide'yi Afganistan atmak bahanesiyle Enduring Freedom operasyonunu başlattığını ilan eden ABD, NATO'nun Akdeniz hazır kuvvetini kullandı. Daha sonra, ABD kuvvetleri, bütün Akdeniz'i kontrol altına aldı. Active Endeavour adını alan operasyon, NATO Sözleşmesi'nin 5. maddesini "terörizmi önlemek" amacıyla kullanma kararı alınarak, genişletildi. NATO Sözleşmesi'nin 5. maddesini kullanan ABD, uçak gemileri ve donanmasının diğer gemileri ile "terörü önleme" gerekçesi ile denizleri kontrol etmeye başladı. NATO güçlerinin ABD hegemonyası için kullanılması sağlandı. Nisan 2003'te, ABD askerleri, Akdeniz'de durdurduğu gemileri aramaya başladı. İki sene içinde, ABD askerleri 60.000 kadar gemiyi durdurdu ve 95 gemiyi aradı. Cebelitarık Boğazı'ndan geçen 488 sivil gemiyi takip etti. ABD, bugün Akdeniz'i kontrol eden donanmasının Karadeniz'i de kontrol etmesi için, Türkiye'ye baskı yapmaktadır.

ABD, 11 Eylül saldırısının ardından, "Yurtseverlik Yasası" adını verdiği "terörle mücadele" yasası çıkardı. 26 Ekim 2001 tarihli yasaya göre, şüphelilerin evlerine onların

bilgisi dışında girip arama yapma, haberleşmesini kontrol etme (telefonlarını dinleme, mektuplarını okuma, e-postalarını izleme vb). mümkün olabilecekti. ABD'de "terör sanıklarına" işkence yapılabileceğine dair yasa çıkarılması, hukuk profesörleri tarafından tartışıldı.

Birincisinin ardından, ABD Adalet Bakanı John Ashcroft'un önerisiyle hazırlanan ve "Patriot Act II" adını taşıyan yeni bir yasa teklifi gündeme gelmekte gecikmedi. Ashcroft, "yurtseverlik yasası" adı altında, tüm şüphelilerin tutuklanabilmesine, hapse atılmasına, postaların takip edilmesine, internet iletişimlerinin izlenmesine, telefon konuşmalarının dinlenmesine, mahkeme kararı olmaksızın evlerin aranmasına izin veren bir "terörle mücadele" yasasını yürürlüğe koydu. Yasaların yürürlüğe konulmasıyla birlikte, tutuklulara ve yakınlarına herhangi bir kanıt sunulmadan, 1200 kadar yabancı uyruklu kişi tutuklanmış ve 600 kadarı hakim karşısına çıkarılmadan ve kendilerine savunma imkânı tanınmadan, hapse atılmıştır. Sıradan Amerikan mahkemeleri tam yetkili oldukları halde, George W. Bush, 13 Kasım 2001'de, "terörizm"le suçlanan yabancıları yargılamak için, özel yetkilerle donatılmış askeri mahkemeler kurma kararı almıştır. Bu mahkemeler, savaş gemilerinde ya da askeri üslerde kurulabilecek, mahkeme kararları subaylardan oluşan bir komisyon tarafından ilan edilecek, sanığı ölüme mahkûm edebilmek için oybirliği gerekmeyecek, karar kesin olacak, sanığın avukatıyla yaptığı görüşmeler izinsiz dinlenebilecek, mahkemelerin işleyişi gizli tutulacak ve davanın ayrıntıları onlarca yıl sonra kamuoyuna açılabilir. "Terörist" ya da "savaş suçlusu" ilan edilenler, gizli kanıtlar ve tanıklarla tutuklanıp yargılanabilecek, cezaları infaz edilebilecek. Sanıklar, ölüm cezasına çarptırılırsalar bile, bir üst mahkemeye başvuramayacaklar. Ceza ve yetkilerin artırılmasını, gözaltı sürecinde yargı haklarının azaltılmasını, hatta ortadan kaldırılmasını, gizli tutuklama yapılabilmesini, sadece şüpheli olsa dahi, herhangi bir kişinin DNA bilgilerini de içerecek şekilde fişlenebilmesini, yeni ölüm cezalarını ve politik bir grubun yandaşı olduğu için kişinin vatandaşlıktan atılabilmesini öngören bu anti-terör yasası, ilkinin mumla aratacak özellikler taşıyordu. Devlet isterse, bir Amerikalıyı vatandaşlıktan atabilecek! Bugüne kadar bir Amerikan vatandaşı ancak kendi özgür iradesiyle vatandaşlıktan çıkmak istediğini söylerse vatandaşlıktan çıkabiliyordu. Artık şüpheli kişi, eğer hükümet tarafından "terörist" olduğu kabul edilen bir grubun üyesiye ya da bu grubu desteklediğini gösteren bir belge varsa, kolayca vatandaşlıktan atılabilecek. Yani Patriot Act II'ye göre, kişi suç işlemese dahi, sadece Adalet Bakanlığı böyle bir sonuca vardı diye, politik tercihi ya da yandaşı olduğu gruba bağlı bulunduğu gerekçesiyle, ABD vatandaşlığından çıkarılabilecek. Yasayla, "terörist" olduğu şüphesiyle gözaltında tutulanlarla ilgili dışarı bilgi vermek yasaklandı. Yasa maddesine göre, hükümet "terörizm" suçu işleyenlerin kimliğini hüküm verilene kadar açıklamak zorunda değil. Aslında 11 Eylül'den sonra, "terörist" olduğu şüphesiyle gözaltına alınan pek çok kişi uzun süre ailelerine haber verememiş, bir avukat tutamamıştı. Ta ki, uzun süren baskılar sonucu, bilgi verilmesine ilişkin örnek bir karar alınana dek. Ancak Ashcroft'un "anti-terör" yasası, bu mahkeme kararını da geçersiz kılıp, "terör"le ilgili olarak gözal-

tında olan kişiler hakkında bilgi vermeyi yasaklıyor. Bu yasayla birlikte, artık Amerika da "gözaltında kayıplar"la tanışacak görünüyor!

"Terör" şüphelileri için bir DNA bilgi bankası oluşturulacak. "Terörist" olarak kabul edilen ya da şüpheli görülen gruplarla ilişki içinde oldukları düşünülenlerin ve ABD vatandaşı olmayanların DNA'ları, salt şüphelenildikleri için, DNA bilgi bankasına kaydedilebilecek.

FBI yetkilileri işi öyle bir boyuta getirmiş durumdadır ki, bazı sanıklar, yerel polis tarafından "kesin ve etkili" yöntemler kullanılarak sorgulanabilmeleri için, "diktatörlükle yönetilen" bazı "ABD dostu" ülkelere gönderilebilecekler. Burjuvazinin sözcüleri medyada her fırsatta şunu işliyorlar: *"İşkence iyi bir şey değildir. Ama terör daha da kötüdür. Bazı durumlarda işkence, terörden daha az kötüdür."*

ABD ve pek çok Avrupa ülkesinde kimlik kartı taşımak, sokakların kameralarla gözetlenmesi, uydudan gözetleme gibi yöntemlere başvurulmaya başlanmıştır.

AB, 11 Olayları'nı bahane ederek, "terörle mücadele" konusunda bazı düzenlemeler yapmıştır. 2002 yılında, "Terörizmle Mücadeleye İlişkin Konsey Çerçeve kararı" kabul edilmiştir. Bu kararın amacı, "terörizme" karşı üye ülkelerin mevzuatlarını yakınlaştırmak ve bunun sonucunda ortak bir konsept ve mevzuat ortaya çıkarmaktır. Karar, AB kurumlarına, üye devletlere, üçüncü devletlere ve diğer uluslararası kuruluşlara yapılan saldırıları kapsamaktadır. Kararda, yapılan "terör" tanımı, *"bir ülkenin halkını ciddi şekilde korkutmak veya sindirmek, bir hükümeti ya da bir uluslararası kuruluşu bir şey yapmaya veya yapmamaya zorlamak ve bir ülkenin ya da uluslararası kuruluşun politik, sosyal, ekonomik, anayasal temel yapısını yıkmak veya işlemez hale getirmek"* biçimindedir. Kararda, örgüt yerine "terörist grup" ifadesi yer almaktadır. "Terörist grup" ise, *"ikiden fazla kişiden oluşan, belirli suçları işlemek amacıyla hareket eden grup"* tur. AB ülkelerinde bir "terörist örgütü" yönetmek, "terörist" bir örgütü desteklemek, finanse etmek, bilgi ve materyal kaynakları temin etmeye katkıda bulunmak veya bu örgüt içerisinde yer almak Çerçeve Karar'a göre cezalandırılır.

Görüldüğü gibi, Türkiye'de gündeme gelen "Terörle Mücadele" yasaları; ABD ve AB'dekilerle benzerdir. Burjuvazi, yeni dünya düzeninde "Terörle Mücadele" yasalarını dünyanın her yerine yaymak amacındadır.

Emperyalist burjuvazi, sosyalizmin geçici yenilgisinden sonra, sadece işçi sınıfının sosyal ve ekonomik haklarını iğdiş etmekle kalmıyor, en temel hukuki ve siyasi hakları bile geri almaya çalışıyor. Burjuva devriminin bayrağında yer alan hakları silmeye çalışıyor. Bu nedenle, bugün burjuva hakları bile savunmak ve gaspedilenleri yeniden kazanmak işçi sınıfı ve müttefiklerine düşüyor.